

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Institutiones Qvintvplicis Theologiæ - Positivæ videlicet, Asceticæ,
Polemicæ, Speculativæ, & Moralis complectens, Unà cum Appendice
Methodum compendiariam reformationis Ecclesiasticæ à Concilio
Tridentino factæ continente

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1679

§. 6. De Modo solito, & facili Studendi Theologiæ positivæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48233](#)

bus, & revelati ea parvulis. Unde meritò S. Augustinus epist. 56. Non aliam, inquit, ad capessendam & obtinendam veritatem tibi viam munias, quam qua munia est ab illo, qui gressum nostrorum tanquam DEVS videt infirmitatem. Ea est autem prima humilitas, secunda humilitas, & tertia humilitas. Et quoties interrogares, hoc dicerem.

Quintum Fides firmissima non immerito existimatur; nam, ut rectè S. Augustinus in Ps. 118. dixit, quid diligit legem DEI, etiam quod in ea non intelligit, honorat; & quod ei sonare videtur absurdè, se porius non intelligere; & aliquid magnum latere ibi indicat.

§. VI.

De modo solido & facili studendi Theologiæ Positivæ.

Varii à variis assignantur modi Theologiæ positivæ cum fructu studendi; ex quibus tamen meo iudicio optimus videtur, quem S. Bonaventura S. 19. in Hexameron assignat, ubi ait, hunc modum debere habere quatuor conditiones, scilicet Ordinem, Assiduitatem, Complacentiam, & Com-mensurationem.

Ordo requirit, ut, sicut Pueri primò addiscunt A, B, C, & postea syllabicare, & postea legere, & postea quid pars significet; similiter & in S. Scriptura primò aliquis sèpe stude-re debet in texu, & ipsum habere in promptu, deinde intelli-gere, quid dicitur per nomen, non sicut Judæus, qui sem-per tendit ad literalem sensum. Tota scriptura est quasi una cithara. Et sicuti chorda per se non facit harmoniam, sed cum aliis, similiter unus scripturæ locus dependet ab alio,

imò unum locum respiciunt mille loca.

Ad hanc autem intelligentiam non potest Homo pervenire per se, sed per alios, quibus DEUS revelavit; oportet ergo recurrere ad Originalia Sanctorum, id est, ad Interpretationes sacros, præcipue SS. Patres, qui præ ceteris excelluerunt in vero scripturæ sensu explicando, eò quod ob majorem ita sanctitatem majus quoque à DEO lumen acceperint ad timos S. Scripturæ sensus penetrandos.

Assiduitas in eo consistit, ut & frequenter legamus, & con-

constanter eidem sententiæ insistamus, donec intelligamus
impedimentum enim maximum est, inquit S. Doctor, leđi
vagabunda; vagatio exterior signum est vagationis anima
& ideo talis non potest proficere, quia non figitur in memo
ria, sicut ponit exemplum S. Gregorii. Quando homo
dit faciem hominis semel, non ita perfectè postea cognoscit
sed quando frequenter vidit, postea cognoscat. Sic de
Scriptura; quia primò faciem obscuram habet; postea qua
do frequenter videtur, efficitur familiaris. Hinc & S. D
masceenus l. 4. de Orthod. fide c. 18. ait; Si legerimus
autem, & non intellexerimus, qua legerimus, non impa
triamus, non detrahamus, sed perseveremus, excitemur,
rogemus. Interroga, inquit, facer scriptor Deut. 32. Par
tuum & annunciat tibi; maiores tuos, & dicent tibi;
enim est omnium scientia.

Complacens requirit, ut magno cum desiderio,
que consideratione & attentione legatur S. Scriptura; ut
rectè S. Augustinus c. 6. de utilit. credendi dixit, prius à nobis S. Scriptura debet, quam disci. Vnde à nos
quia aut oderunt, aut non amant, non intelligitur. Et si
firmans idipsum S. Bonaventura l. c. sicut, inquit, DEUS
portionavit gustum & cibum, quia cibus dat saporem
qui habet vim discretivam & ex his duobus cibus incorpo
ritur; sic primò sportet sumere scripturam, postea masticare,
inde incorporare.

Commensuratio denique exigit, ut non plus quisque
piat, quam oportet; sed illud Salomonis semper obicit
habet Prov. 25. Mel invenisti? comedere, quod tibi suffici
fortè satiatus evomas illud.

Ne ergo plus te extendas, inquit S. Bonaventura l. c.
ingenium tuum potest ascendere, nec infra maneat. Vi
in designatione huius, ut dicit S. Dionysius de cœl. Hist.
quid Seraphin mediis volabant alis, ut nec sifat homo
quod potest; nec ascendat supra illud, quod potest; scutell
cantant ultra vires, nunquam faciunt bonam harmoniam
dicit S. Augustinus. Tantum proficit unus durus, dum
modo ordinatè studium suum, prosequatur, sic
ut ingeniosus & inordinatè
studens.